

**Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. ԳԱՐԵԳԻՆ Բ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ
ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՊԱՏԳԱՄԸ
ՍՈՒՐԲ ԾՆՆԴԵԱՆ ԵՒ ԱՍՏՈՒԱԾԱՅԱՅՏՆՈՒԹԵԱՆ
ՏՕՆԻ ԱՌԻԹՈՎ**

(Սուրբ Էջմիածին, 6 Յունուարի 2007 թ.)

«Յանուն Հոր եւ Որդւոյ եւ Հոգւոյն Սրբոյ. Ամէն»:

«Եթէ մէկը Քրիստոսի մէջ է, նա նոր արարած է»:

(Բ. Կորնթ. Ե. 17)

Սիրելի բարեպաշտ հաւատացեալներ,

Այսօր տօն է Սուրբ Ծննդեան, տօն է Աստուածայայտնութեան մեր Տիրոջ եւ Փրկչի՝ Յիսուս Քրիստոսի: Մեծ ու սքանչելի է խորհուրդը, որը մենք վերստին ապրում ենք այսօր: Նոր Արքայ ծնունդ Բեթղեհէմում՝ յանուն նորոգ մարդու եւ նոր աշխարհի, քանզի «Եթէ մէկը Քրիստոսի մէջ է, նա նոր արարած է»:

Հայոց Բեթղեհէմից, լոյս խորանից Սուրբ Էջմիածնի, հոգեւորոգ զգացումներով եւ բերկրանօք բերում ենք ձեզ մեծ աւետիսը, որը շուրջ երկու հազար տարիներ առաջ հովիւներին տուեցին հրեշտակները. «Այսօր Դաւթի քաղաքում ձեզ համար ծնունդ մի Փրկիչ, որ օծեալ Տէրն է» (Ղուկ. Բ. 11):

Հովիւները պարզ ու մաքուր սրտով Բեթղեհէմի մտւորում ճանաչեցին ու երկրպագեցին Մանուկ Փրկչին, իմաստուն մոզերը ընծաներ մատուցեցին՝ ծնրադրելով Նրա Աստուածութեանը, Թագաւորութեանն ու Քահանայութեանը:

Փրկչի գալուստը՝ նախապէս վկայուած մարգարէների միջոցով, աւետուեց բոլորին, բայց բոլոր սրտերում չէ, որ Աշխարհի Փրկչի, Նոր Արքայի ծնունդը ցնծութեամբ ընդունուեց: Մանուկ Յիսուսին սպանելու նպատակով Հերովդէսը կոտորել տուեց Բեթղեհէմի մանուկներին: Այո, սիրելիներ, Աստուածորդու մարդեղացումն ու ծնունդը նոյնիսկ ուղեկցուեց աստուածաշտութեան եւ սպանութեան, խաղաղութեան ու պատերազմի իրողութիւններով, որոնք Աբելից եւ Կայենից սկսած զուգահեռ ընթացքով դրսեւորուում են մարդկութեան պատմութեան մէջ: Բեթղեհէմի մտւորում ծնուած Մանուկը եկաւ փոխելու աշխարհի այդ ընթացքը Նոր Ուխտի հաստատումով եւ Իր արեան յեղումով. «Այս է Նոր Ուխտի Իմ արիւնը, որ կը թափուի շատերի համար» (Մարկ. ԺԴ. 24),– ասաց Քրիստոս: Փրկիչը եկաւ ազատելու մարդուն չարի որոգայթներից, մեղքի ու մահուան կապանքներից եւ աստուածային Իր զօրութեամբ վերականգնելու նրան դրախտային երանական իր փառքի մէջ: Քրիստոս նոր կեանք բերեց աշխարհին՝ վերածնուած, նորոգուած հոգու կեանքը, որով մարդկութիւնը պիտի ընթանար դէպի Աստուած: «Հազէ՛ք նոր մարդը,– պատ-

գամեց առաքեալը,– նոր մարդը, որ ստեղծուած է ըստ Աստծու՝ արդարութեամբ եւ ճշմարիտ սրբութեամբ» (Եփս. Դ. 24):

Մարդկութեանն ուղղուած նորոգուելու եւ կատարելագործուելու կոչը, սակայն, ամբողջապէս վերջ չդրեց հին մարդու, հին հասկացութիւնների գոյութեանը, եւ չվերացաւ չարիքն աշխարհից: Այսօր էլ յաճախ նոր մարդու կերպարի ներքոյ գործում է հին մարդը, Քրիստոսին երկրպագող հովիւների եւ մոզերի բարեպաշտութեան կողքին տեղ է գտնում նաեւ Հերովդէսի չարագործութիւնը: Կեանքի առաջագնաց պայմաններով, հնարաւորութիւններով ու կարողութիւններով յատկանշուող արդի աշխարհը դեռ ամոքուած չէ թշուառութիւններից, արհաւիրքներից ու պատերազմներից, ամոքուած չէ կեղծիքից, նախանձից ու ատելութիւնից: Մարդը բարձրացաւ տիեզերք, բայց որքա՞ն է բարձրացել իր ներաշխարհի տիեզերքում: Գիտական մտքի զարգացումը նպաստել է կեանքի բարօրութեանը, բայց որքա՞ն կատարելագործել է նաեւ պատերազմի զենքերը: Արդարեւ, գիտատեխնիկական արդի նուաճումները, ժողովրդավարութիւնը, անհատի եւ ազգի իրաւունքներն ու ազատութիւնները, գերակայ արժէքներ հռչակած գաղափարախօսութիւնները անբաւարար եղան պատասխաններ տալու մարդկութեան առջեւ ծառացող խնդիրներին ու մարտահրաւերներին եւ անբաւարար պիտի լինեն, եթէ Աստուած չի բնակուում մեր մէջ, եթէ Աստուած չի գործում մեր կեանքում, եթէ չի կարելորդում հոգեւորը, հաւատքն ու սրբութիւնը, այլ, նոյնիսկ, ծաղրուում է: Ունայն պիտի լինեն խաղաղութեանը, արդարութեանն ու մարդասիրութեանը ուղղուած ջանքերը, եթէ նախ Աստուծոյ բարերար Կամբը եւ Փրկութեան Շնորհը չենք հայցում, միմեանց սիրելու աստուածադիր պատուիրանը չենք կատարում:

«Սէրը երբէք չի անհետանում, թէ մարգարէութիւններ են, պիտի չքանան, թէ լեզուներ, պիտի լռեն, թէ գիտութիւն, պիտի անցնի, քանզի շատից քիչը գիտենք եւ շատից քիչն ենք մարգարէանում» (Ա. Կորնթ. ԺԳ. 8-9),– ասում է առաքեալը: Մարդկային ամեն գիտութիւն շատից քիչն է եւ ժամանակի մէջ փոխուել ու փոխուելու է, բայց սէրն է, որ երբէք չի անհետանում, սէրը միշտ նոյնն է՝ կատարեալ, «չար բան չի խորհում, անիրաւութեան վրայ չի ուրախանում, այլ ուրախանում է ճշմարտութեան վրայ»: Մենք բոլորս՝ ազգեր եւ ժողովուրդներ, մէկ սուրբ եւ կենարար ժառանգութիւն ունենք՝ Աստուծոյ սէրը արարածներիս հանդէպ: Աստուած սիրում է մեզ բոլորիս անկախ որեւէ պատկանելութիւնից, անկախ ազգութիւնից, համոզմունքից, սեռից ու տարիքից: Կատարեալ այդ սիրոյ վկայութիւնը Փրկչի Յայտնութիւնն է աշխարհում: Սիրոյ նոյն ոգով առաջնորդուելով միայն մարդկութիւնը պիտի կարողանայ նոր լինել՝ նորացնելով նաեւ աշխարհը: Մենք՝ քրիստոնէաներս, խոստումն ու հաւատն ունենք, «եթէ մէկը Քրիստոսի մէջ է, նա նոր արարած է»:

Սիրելի բարեպաշտ ժողովուրդ հայոց, ուրախութեամբ ու երախտագիտութեամբ ընդունենք մեր փրկութեան պարգէլը՝ Մարդացեալ Աստուածորդուն: Նրան ապաւինած, որպէս նոր մարդ, արդարութեամբ ու եղբայրսիրութեամբ կառուցենք նոր կեանքը Հայաստանի եւ Արցախի, հայրենաշունչ, ամուր ու յոյսով լեցուն պահենք ազգային կեանքը Սփիւռքում: Փրկչի հետ չպիտի երկնչենք դժուարութիւններից ու

խոչընդոտներից, եւ մեր ջանքերը իզուր չպիտի լինեն, այլ քաղցրահամ արդիւնքներ պիտի բերեն մեր Հայրենիքին եւ վերագարթօնք ապրող Սփիւռքին: Համազգային միասնութեամբ մեր Տիրոջ ազատարար սիրով պիտի պաշտպանենք Արցախի մեր ժողովրդի ազատ ապրելու արդար իրաւունքը եւ նորոգեալ հաւատով պիտի մարմնաւորենք եւ կեանքի կոչենք մեր բոլոր իղձերը, գալիքի մեր յոյսերը: Արդ, անաղարտ պահենք առաքելական սուրբ հաւատքը մեր հայրերի եւ նրանց օրինակով ստեղծենք մնայուն ու յարատեւը:

Մեր Տիրոջ եւ Փրկչի Սուրբ Ծննդեան տօնի հոգեւորոգ առիթով Քրիստոսաւանդ սիրով եղբայրական ողջոյն ենք յղում քոյր Եկեղեցիների հոգեւոր պետերին, Առաքելական մեր Սուրբ Եկեղեցու Նուիրապետական Աթոռների Գահակալներին՝ Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Արամ Ա. Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Կաթողիկոսին, Երուսաղէմի հայոց Պատրիարք Ամենապատիւ Տ. Թորգոմ արքեպիսկոպոս Մանուկեանին, Կոստանդնուպոլսի հայոց Պատրիարք Ամենապատիւ Տ. Մեսրոպ արքեպիսկոպոս Մութաֆեանին: Հայրապետական Մեր օրհնութիւնն ու սերն ենք բերում մեր Եկեղեցու ուխտապահ հոգեւոր դասին եւ ի սփիւռս աշխարհի համայն մեր ժողովրդին:

Սուրբ Ծննդեան աւետիսով Մեր ողջոյնն ենք բերում Հայաստանի Հանրապետութեան Նախագահ Տիար Ռոբերտ Քոչարեանին, Լեւոնային Ղարաբաղի Հանրապետութեան Նախագահ Տիար Արկաղի Ղուկասեանին, Հայոց պետական ողջ աւագանուն, Հայաստանում հաւատարմագրուած դիւանագիտական առաքելութիւնների ղեկավարներին ու ներկայացուցիչներին:

Միբելի բարեպաշտ ժողովուրդ, աղօթենք Նորածին Փրկչի սնարի առջեւ, որ Իր ամենառատ շնորհներով նորոգուեն մարդկային հոգիները եւ ողորմութեան, խաղաղութեան, արդարութեան ու ճշմարիտ եղբայրսիրութեան ճանապարհներով ուղղորդուի ժողովուրդների կեանքը:

Հայցենք, որ Փրկիչ մեր Տէրը հաւատով զօրացեալ պահպանի մեր ժողովրդին եւ օրհնի մեր գործերն ու ջանքերը՝ ի փառս Իր Սուրբ Անուան, ի սեր եւ ի բարօրութիւն հայրենի մեր երկրի ու աշխարհասփիւռ ազգիս եւ ի պայծառութիւն մեր Սուրբ Եկեղեցու. Ամեն:

**Քրիստոս ծնաւ եւ յայտնեցաւ
Ձեզ եւ մեզ մեծ աւետիս**